

тания. Особено въставалъ противъ тѣзи дѣйствия Катонъ. При всичко това римския сенатъ заповѣдалъ да се принасятъ на боговетъ тѣржественни обществени благодарности въ продължение на 20 дни — примиеръ нечуванъ, тѣй като до тогава продължителността на такъвъ родъ благодарности никога не надминувала 3 дни.

Военнитъ писатели въ най новите времена тѣй сѫщо се отнасятъ къмъ дѣйствията на Цезаря въ първите му прѣдприятия противъ германцитъ и британцитъ — доста строго, но справедливо. Тѣ намиратъ, че Цезарь, въ записките си, като иска да се оправдае, излага фактитъ и тѣхните причини и послѣдствия — невѣрно, че той никакъ не е ималъ прѣдъ видъ политическите и военни интереси на римската република, а само своята собственни — придобиване слава, значение и тежестъ въ работите на републиката и — вѣроятно — тѣй сѫщо богатствата на Британия, които му трѣбвали за политическите му цѣли; — че твърдѣ много увлѣченъ отъ това и доста силно надѣющъ се на щастието си, въ което слѣпо вѣрвалъ, той проявилъ много по вече бѣрзина и необмисленостъ, отколкото необходимата и достойна за единъ великъ полководецъ благородзумна прѣпазливостъ. Погрѣшките му, спорѣдъ тѣхното мнѣние, въ прѣдприятието противъ германцитъ вече указахме на мястото имъ по горѣ; — а въ прѣдприятието противъ Британия се заключавали вѣобще въ това, че 1) испратилъ само единъ человѣкъ, Волусена, за събирание на свѣдения за Британия и за жителитѣ ѝ, способа за събиранietо на тѣзи свѣдения отъ Волусена и самитѣ добити отъ него свѣдения — били крайно недостатъчни за едно първо и такова важно, трудно и опасно прѣд-

приятие; 2) факта за помощта, която ужъ британцитѣ давали на галитѣ въ войната съ римлянитѣ — е недостовѣренъ и даже изложенъ на съмѣнение, а служилъ на Цезаря само като предлогъ да оправдае прѣдприятието му; 3) Цезарь не взелъ необходимитѣ и достатъчни мѣрки за обезпечението нито на тила си въ Галлия на брѣговетъ на океана, нито на прѣминуванието си по морето въ Британия, нито на десанта си на брѣговетъ ѝ, нито за закрѣпяванието си на тѣхъ; 4) той качилъ войските си на корабитѣ — безъ тяжести и запаси съ храна, не взель мѣрки, щото корабитѣ съ конницата да бѣдятъ при него, нѣмалъ запасни кораби, нито неизнайлъ — спорѣдъ неговите думи — за морските вѣтрове и особено за приливите и отливите въ брѣговетъ на Британия, но по вѣрно е, че — не помислилъ за това; — 5) по голѣма врѣда причинилъ на неприятелитѣ, отколкото полза на себѣ си и войските си, и най постѣ 6) въ дѣйствията противъ британцитѣ и особено противъ моринитѣ и менапиитѣ, както и противъ германцитѣ, показалъ голѣма жестокостъ, не само безполезна, но даже врѣдна за него и при това несправедлива и недостойна за него. Съ една дума — и дѣлѣтъ му първи прѣдприятия противъ германцитѣ и британцитѣ били, и съобразени, и испълнени — много неискusно и неспособливо, и за това нѣмали никакви, нито особено полезни, нито особено славни за него резултати, и принасятъ много по голѣма честь на отличните му войски и на тѣхните началници, отколкото на самия него, комуто наистина само особенното щастие помогнало да се спаси и да не загине задъ Рейнъ въ Германия и задъ морето въ Британия.